

Ο Πατριάρχης Νεόφυτος υποδέχθηκε την αδελφότητα της Ιεράς Μονής Κλισούρσκι

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Βουλγαρίας](#)

Ο [Πατριάρχης Βουλγαρίας](#) κ.κ. Νεόφυτος υποδέχθηκε, χθες στη Σόφια, τις εννέα μοναχές από την αδελφότητα της Ιεράς Μονής Κλισούρσκι των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου. Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, οι αδελφές μετέφεραν τους χαιρετισμούς του Μητροπολίτη Βιδινίου κ. Δανιήλ, με την ευλογία του οποίου πραγματοποιούν την συνάντηση.

- Της Σβετλάνα Λεβίτσκι

Η Ηγουμένη Ταΐσια σύστησε τις μοναχές στον Μακαριώτατο και αναφέρθηκε στο

έργο που επιτελεί το μοναστήρι. Μίλησε για μια από τις κύριες ασχολίες τους – την **αγιογραφία**, καθώς και για τις ώρες που αφιερώνουν στην εκπαίδευση στην **ψαλτική μουσική**.

Οι μοναχές χάρισαν στον Προκαθήμενο της εν Βουλγαρία Ορθοδόξου Εκκλησίας μια εικόνα της Θεοτόκου. Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος ευλόγησε κάθε μία από τις αδελφές και τους προσέφερε μοναστηριακό κομποσκοίνι. Τους ευχήθηκε πνευματική δύναμη και να συνεχίσουν τη μοναστική διακονία.

Η συνάντηση ολοκληρώθηκε με κοινή φωτογραφία και με ευχές για την Αγία και Μεγάλη Σαρακοστή.

Λίγα λόγια για την Ιερά Μονή

Η Μονή Κλισούρσκι, επίσης γνωστή ως Μονή Κλισούρα, είναι ένα μοναστήρι της εν Βουλγαρία Ορθοδόξου Εκκλησίας που βρίσκεται στη βορειοδυτική Βουλγαρία. Είναι το τέταρτο μεγαλύτερο μοναστήρι στη Βουλγαρία. Το μοναστήρι ήταν κέντρο πνευματικής ζωής ήδη από την εποχή του Β' Βουλγαρικού Κράτους (1240). Τον 19ο αιώνα η ιερά μονή αναστηλώθηκε πλήρως. Αρχικά η Ιερά Μονή λειτούργησε ως ανδρικό μοναστήρι έως το 2008, με τελευταίο ηγούμενο τον Αρχιμανδρίτη Αντιμ. Στη συνέχεια, με την ευλογία του τότε Μητροπολίτη Βιδινίου Δομετιανού, η Μονή κατοικήθηκε από γυναικεία αδελφότητα με ηγουμένη την μοναχή Ταΐσια.

Βρίσκεται στους πρόποδες της κορυφής Staroplanina Todorini Kukli, στην κοιλάδα του ποταμού Vreshchitsa. Τα πρώτα χρόνια της πτώσης της Βουλγαρίας κάτω από τον οθωμανικό ζυγό, καταστράφηκε και ο τόπος έμεινε ξεχασμένος για πολύ καιρό.

Το μοναστήρι ξαναχτίστηκε το 1742 με δωρεά των κατοίκων του κοντινού χωριού. Όμως το 1862 ο διοικητής των τουρκικών στρατευμάτων στην Μπερκόβιτσα,

Γιουσούφ Μπέης, έκαψε το μοναστήρι, και πήρε τα υλικά για να κατασκευάσει το λουτρό του. Κατά τη διάρκεια αυτής της επιδρομής, σκοτώθηκαν πάνω από 120 άνθρωποι -άντρες, γυναίκες και παιδιά.

Στη συνέχεια, για πολλά χρόνια η Ιερά Μονή αποκαλούνταν **«Το έρημο μοναστήρι»**. Μόλις το 1867 διατάχθηκε η ανοικοδόμηση του μοναστηριού.

Ο Αρχιμανδρίτης Αντίμ ζήτησε να κτιστεί ένας μεγάλος ναός των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, κάτι που έγινε με την άδεια του σουλτάνου Abdul Aziz τον Ιούνιο του 1874.

Την επόμενη δεκαετία συνεχίστηκε η εσωτερική διακόσμηση και η διακόσμηση του ναού.

Το 2008 η ιερά μονή έλαβε το καθεστώς της γυναικείας μονής. Οι αδελφές της μονής παραμένουν υπό την πνευματική καθοδήγηση του Αρχιμανδρίτη Αντίμ Δ'. Στο ιερό μοναστήρι υπάρχει χώρος αγιογραφίας όπου η αδελφότητα ζωγραφίζει

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)

Με πληροφορίες και φωτογραφίες από bg-patriarshia.bg

Φωτογραφίες: Ivan Turarov